

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ความรับผิดชอบทางอาญาของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่สื่อมวลชนด้าน
วิทยุกระจายเสียง : ศึกษากรณีการปฏิบัติตามกฎหมายที่มีโทษทางอาญา
เกี่ยวกับวิทยุกระจายเสียง

ชื่อผู้เขียน นายสุทธิ ชัตติยะ

หลักสูตร นิติศาสตรมหาบัณฑิต
(สาขาวิชากฎหมายอาญาและกระบวนการยุติธรรม)

คณะกรรมการที่ปรึกษา	อาจารย์ กุลพล พลวัน	ประธานกรรมการ
	รองศาสตราจารย์ เดชา ศิริเจริญ	กรรมการ
	รองศาสตราจารย์ ดร.อภิรัตน์ เพ็ชรศิริ	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสำรวจและศึกษาการปฏิบัติตามกฎหมายที่มีโทษทางอาญาและโอกาสกระทำความผิดในลักษณะของความรับผิดชอบทางอาญาของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่สื่อมวลชนด้านวิทยุกระจายเสียง เพื่อวิเคราะห์ ประมวลและรวบรวมข้อบกพร่องของกฎหมายเกี่ยวกับความผิดทางอาญา และเพื่อวิเคราะห์และเสนอแนะแนวทางปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการบังคับใช้กฎหมายในลักษณะของความรับผิดชอบทางอาญาของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่สื่อมวลชนด้านวิทยุกระจายเสียงให้มีความเหมาะสม

แบบแผนการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ลักษณะ คือ การวิเคราะห์กฎหมายและเอกสาร และการวิจัยภาคสนาม อาศัยทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์กฎหมายไทย จำนวน 12 ฉบับ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) กฎหมายสูงสุดของประเทศ จำนวน 1 ฉบับ ได้แก่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 2) กฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับวิทยุกระจายเสียง จำนวน 2 ฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ.2551 และ พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยาย

เสียง พ.ศ.2493 และ 3) กฎหมายอื่น ๆ ที่มีโทษทางอาญาเกี่ยวข้องกับวิทยุกระจายเสียง จำนวน 9 ฉบับ ได้แก่ ประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2541 พระราชบัญญัติยา (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2522 พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ.2522 พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.2518 พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.2517 และพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535

ส่วนการวิจัยภาคสนาม เป็นการตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 306 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานใน สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย กรมประชาสัมพันธ์ทั่วประเทศ จำนวน 1,136 คน และการสัมภาษณ์ยังอีกได้มาจากการคัดเลือกเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องในการกำกับดูแลด้านกฎหมายหรือการควบคุมทางวินัยและผู้ที่ปฏิบัติงานในหน้าที่สื่อมวลชนด้านวิทยุกระจายเสียง จำนวน 17 คน การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. กฎหมายทั้ง 12 ฉบับมีความเกี่ยวข้องกับประชาชนและสื่อมวลชนและยังไม่ได้ยกเลิกกฎหมาย ซึ่งปัจจุบันยังบังคับใช้กับประชาชนหรือผู้เกี่ยวข้อง แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่สื่อมวลชนด้านวิทยุกระจายเสียงมีโอกาสในความรับผิดชอบทางอาญาที่แตกต่างกัน
2. ความรู้ความเข้าใจกฎหมายและการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายด้านวิทยุกระจายเสียงของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่สื่อมวลชนด้านวิทยุกระจายเสียงในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งเป็นผลทำให้โอกาสในการกระทำผิดทางกฎหมายเกิดขึ้นและมีความรับผิดชอบทางอาญาในระดับสูง
3. เพศและการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามต่างกัน ทำให้ความรู้และความเข้าใจกฎหมายที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ด้านวิทยุกระจายเสียงแตกต่างกัน
4. ตำแหน่งหน้าที่และระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ไม่มีความแตกต่างกันในความรู้และความเข้าใจกฎหมายที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ด้านวิทยุกระจายเสียง

คำสำคัญ : สื่อมวลชนด้านวิทยุกระจายเสียง / ความรับผิดชอบทางอาญา / โอกาสกระทำความผิดอาญา

Thesis Title Criminal Liability of Government Officials Working as Media Practitioners in Radio Broadcasting : A Case Study on the Compliance of Criminal Law in Radio

Author Mr Suthiti Khattiya

Degree Master of Laws (Criminal Law and Justice Administration)

Supervisory Committee	Mr. Koolpol Polawan	Chairperson
	Assoc. Prof. Deja Siricharoen	Member
	Assoc. Prof. Dr. Apirat Petchasiri	Member

ABSTRACT

This research has objectives to survey and to study the Compliance of Criminal Law and chances to commit crimes by government officials working as media practitioners in radio broadcasting in order to make analyses and to gather short comings of Criminal Laws. The study will analyze and propose guidelines for the improvement and development of appropriate law enforcement for criminal liability by government officials working as media practitioners in radio broadcasting.

The methodology used for this research was the conducting of a survey with two types of data collection; they were the Analyses of Laws and Legal Documents, and Field Survey. Quantitative and Qualitative data were used. Twelve Thai Laws were analyzed comprising Thailand's Constitution of the year 1997, Criminal Law, The Broadcasting Act (2008), the Copyright Act (1994), The Act for the Control Over Advertising Through the Use of Amplifier (1950), Official Information Act (1997), the 2nd Edition of Consumer Protection Act (1998), the 3rd Edition of Drug Act (1979), The Food Act (1979), The Psychotropic Substances Act (1975),

the Cosmetic Act (1974), and the Harmful Substances Act (1992). Field Survey was conducted with questionnaires completed by 306 people drawn from the Simple Random Sampling of 1,136 government officials and staff who worked for the Public Relations Department's Radio Thailand all over the country. In Depth Interview was conducted with 17 selected government officials whose work dealt directly with the enforcement of laws and regulations as well as with the control over disciplines of those working as radio broadcasters. Data analysis and statistics used were Percentage, Means, Standard Deviation, T-Test, ANOVA, and Content Analysis.

The results showed the followings:-

1. The 12 Law and Acts had relations to the public and the media. They were not cancelled but were still being enforced on the public and concerned parties. However, government officials working in radio broadcasting had chances to have different Criminal Liabilities.
2. Government officials working as radio broadcasters in general had low level of awareness and understanding about the laws that govern the way they performed their jobs which resulted in giving more chance for them to violate laws and to have high Criminal Liability.
3. Different sexes and education in those who completed the questionnaires revealed that they had different awareness and understanding about the laws relating to the works of radio.
4. Work position and number of years in the service of radio broadcasters had no differences in having an awareness and understanding about the laws relating to their performances in radio service.

Keywords: Media in Radio Broadcasting / Criminal Liability / Chances to Committing Crimes